

На основу члана 210. став 6. Закона о полицији ("Службени гласник РС", број 6/16, 24/18 и 87/18), члана 14. став 1. Уредбе о начину спровођења дисциплинског поступка у Министарству унутрашњих послова ("Службени гласник РС", број 26/2017) и решења Министарства унутрашњих послова, Кабинета министра о именовању чланова Дисциплинске комисије 01 број: 8699/20-4 од 04.01.2021. године, Дисциплинска комисија Министарства унутрашњих послова са седиштем у Београду, Булевар Зорана Ђинђића 104, у већу састављеном од Першић Велимира, као председника већа, Ристић Светлане и Николић Милине, као чланова већа, решавајући по приговору Алексић Милоја, запосленог у Министарству унутрашњих послова, Управи граничне полиције, са пребивалиштем у месту Црквица, општина Бајина Башта, поднетом преко пуномоћника Радовановић П. Владимира, адвоката из Пожеге, улица Краља Александра 18/2 на решење дисциплинског старешине Управе граничне полиције број 116-9/21 од 04.10.2021. године, на седници већа одржаној дана 17.12.2021. године, под ДК број 116-169/2021, донела је

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ као основан приговор полицијског службеника Алексић Милоја, запосленог у Министарству унутрашњих послова, Управи граничне полиције, изјављен на решење дисциплинског старешине Управе граничне полиције број 116-9/21 од 04.10.2021. године а побијано решење ПОНИШТАВА и предмет враћа првостепеном органу на поновно одлучивање.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Решењем Управе граничне полиције 116-9/21 од 04.10.2021. године, утврђена је дисциплинска одговорност полицијског службеника Алексић Милоја, у време покретања дисциплинског поступка распоређеног на радно место гранични полицијац у СГП Бајина Башта, Регионалног центра граничне полиције према Босни и Херцеговини, у Управи граничне полиције, због учињене тешке повреде из члана 207. став 1. тачка 7. Закона о полицији - „понашање које штети угледу Министарства“. За учињену повреду изречена му је дисциплинска мера: НОВЧАНА КАЗНА У ИЗНОСУ ОД 20% ОД ОСНОВНЕ ПЛАТЕ УВЕЋАЊЕ ЗА МИНУЛИ РАД У ВРЕМЕНУ ОД ДВА МЕСЕЦА.

Против наведеног решења полицијски службеник Алексић Милоје је благовремено, поднео приговор побијајући га са свих законских разлога, са предлогом да Дисциплинска комисија на основу члана 171. став 5. Закона о општем управном поступку поништи оспорено првостепено решење број 116-9/21 од 04.10.2021. године и сама одлучи у смислу доношења ослобађајуће одлуке за запосленог Алексић Милоја или да на основу члана 171. став 3. Закона о општем управном поступку поништи оспорено првостепено решење број 116-9/21 од 04.10.2021. године и предмет врати првостепеном органу на поновни поступак. У предметном приговору истакнут је захтев за накнаду трошкова за састав приговора у износу од 33.000,00 динара.

Увидом у списе дисциплинског предмета и разматрајући поднети приговор, веће Дисциплинске комисије је утврдило да је уложени приговор на решење дисциплинског старешине Управе граничне полиције 116-9/21 од 04.10.2021. године основан и да првостепено решење треба поништити.

Веће је утврдило да у уводу побијаног решења дисциплински старешина не наводи све елементе прописане чланом 141. став 2. Закона о општем управном поступку. Наведеним

чланом прописано је да увод садржи назив и адресу органа који доноси решење и пропис о његовој надлежности, број и датум решења, лично име или назив странке и њених заступника и њихово пребивалиште или седиште и кратко назначење предмета поступка. Ако решење не доноси руководилац органа, већ овлашћено службено лице, увод садржи и његово лично име и правни основ његовог овлашћења. С тим у вези, у поновном поступку дисциплински старешина је потребно да формулише увод донетог решења у складу са наведеним одредбама закона. Будући да се решење доноси у поновном поступку, потребно је навести и број и датум другостепеног решења по чијем налогу се поступа.

У диспозитиву донетог решења у поновном поступку, дисциплински старешина је у обавези да унесе одлуку о поднетом захтеву запосленог за накнаду трошка састава приговора и да исту образложи у образложењу решења, позивајући се на чланове Закона о општем управном поступку који ту материју регулишу.

Увидом у побијано решење, веће је утврдило да исто није донето у складу са одредбама члана 141. став 4. Закона о општем управном поступку. Наведеним чланом прописано је да образложење мора бити разумљиво и да садржи кратко излагање захтева странке, чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који, с обзиром на утврђено чињенично стање, упућују на одлуку из диспозитива и разлоге због којих није уважен неки захтев или предлог. Образложење садржи и разлоге због којих је орган одступио од решења која је раније доносио у истим или сличним стварима. Ако је одлучено по слободној оцени, образложење садржи и пропис који орган овлашћује на то, разлоге којима се руководио при одлучивању и у којим границама и с којим циљем је применио овлашћење да одлучује по слободној оцени. С тим у вези, у поновном поступку потребно је да дисциплински старешина наведе кратку садржину свих изведенih доказа (које набраја, али се не може утврдити из самог решења шта је у истима наведено), а затим да цени сваки доказ појединачно у смислу из којих разлога одређене узима као истините и веродостојне, а из којих разлога код оцене других то исто изостаје.

Уколико у поновном поступку, дисциплински старешина утврди да постоји повреда службене дужности и дисциплинска одговорност Алексић Милоја за исту, неопходно је да предметну повреду на адекватан начин образложи. Имајући у виду наводе из приговора да запослени „није био на службеној дужности, нити се његово понашање конкретном приликом уопште може повезати са тим да је он запослен у МУП“, као и да „ниједним гестом није злоупотребио чињеницу да је радник МУП-а, нити је својим укупним понашањем на било који начин угрозио достојанство, репутацију, углед и интегритет државног органа у коме је запослен“, дисциплински старешина је у обавези да на адекватан начин образложи на који начин је запослени наштетио угледу Министарства и да ли је испуњен елемент јавности у смислу присуства трећих лица. Уколико се у диспозитиву донетог решења, дисциплински старешина позива на повреду одређених чланова Закона и подзаконских аката, потребно је у образложењу решења, да наведе те чланове, шта је њима прописано а које понашање запосленог је изстало, те је у супротности са тим законским одредбама.

Приликом доношења одлуке о врсти и висини дисциплинске мере, првостепени орган је у обавези да поштује члан 216. Закона о полицији и члан 12. Уредбе о начину вођења дисциплинског поступка у Министарству унутрашњих послова. Ово из разлога што околности које дисциплински старешина цени као олакшавајуће нису од значаја у дисциплинском поступку.

У предметном решењу дисциплински старешина је дужан да наведе коме се решење доставља.

На основу изнетог, у складу са чланом 171. став 3. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр. 18/2016 и 95/18 - аутентично тумачење), веће Дисциплинске комисије је донело одлуку као у диспозитиву.

Веће Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова у Београду, дана 17.12.2021. године.

УПУТСТВО О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ: Против овог решења може се покренути управни спор пред Управним судом у Београду у року од 30 дана од дана пријема решења.

Решење доставити: пуномоћнику Радовановић П. Владимира, адвокату из Пожеге, улица Краља Александра 18/2, Управи граничне полиције и Сектору за људске ресурсе, Одељењу за радно-правне послове.

